

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จงกลายเป็นโนติงเกลแห่งความรู้และทำงานรับใช้ในการทำให้อื่นทัดเทียมกับพ่อ ตรวจสอบดูว่าลูกได้ทำให้ผู้คนเป็นเหมือนลูกมากมายแค่ไหนและจารึกของการจดจำระลึกถึงของลูกเป็นเช่นไร

คำถาม: สัญญาใดที่พระเจ้าทำกับลูกๆ ของท่านซึ่งมนุษย์ไม่สามารถทำได้?

คำตอบ: พระเจ้าสัญญาว่า ลูกๆ พ่อจะพาลูกกลับไปบ้านของพ่ออย่างแน่นอน หากลูกทำตามศรัทธาและกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนต้องไปสู่การหลุดพ้น ไม่ว่าจะมีใครต้องการหรือไม่ พ่อจะบังคับเขาให้ชำระบัญชีกรรมของเขาและพาเขากลับบ้าน บาบาพูดว่า ลูกทั้งหมดไปสู่สภาพของการปลดเกษียณเมื่อพ่อมา พ่อพาทุกคนกลับบ้าน

โอม ซานติ เวลาลูกควรใส่ใจต่อการศึกษาเล่าเรียนของลูก ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมทั้งหมดของค้ายกย่องสรรเสริญที่ได้มีการจดจำกันมา เติมเปี่ยมด้วยคุณธรรมทั้งหมด, 16 องค์เต็ม ตรวจสอบดูว่าลูกมีคุณธรรมเหล่านี้ในตัวลูกหรือไม่ ความใส่ใจของลูกๆ จะถูกดูดดึงไปที่ใครก็ตามที่กลายเป็นสิ่งนี้ ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียนและการสอนผู้อื่นของลูก ถ้ามหัวใจของลูกว่า ลูกสอนผู้คนมากมายเพียงใด? ยังไม่มีใครกลายเป็นเทพที่สมบูรณ์ เมื่อพระจันทร์กลับมาเต็มดวงก็ให้แสงสว่างอย่างมาก ที่นั่นเช่นกันได้มีการเห็นว่าลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ลูกสามารถเข้าใจสิ่งนี้และครูก็เข้าใจด้วยเช่นกัน สายตาของท่านจับจ้องอยู่ที่ลูกแต่ละคนเพื่อดูว่าลูกแต่ละคนกำลังทำอะไร งานรับใช้อะไรที่เขากำลังทำเพื่อพ่อ? ท่านมองดูที่ดอกไม้ ทุกคนคือดอกไม้ นี่คือนิเวศน์ ลูกแต่ละคนรู้ถึงสภาพของตนเองและความสุขของตนเอง ลูกแต่ละคนจะรู้สึกถึงระดับของชีวิตของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสของตัวลูกเอง ก่อนอื่นลูกต้องจดจำพ่ออย่างมาก ด้วยการจดจำท่านที่ลูกได้รับผลตอบแทน ลูกๆ แสดงให้เห็นวิธีที่ง่ายดายมากที่จะกลับมาสู่โคปรธานจากโคปรธาน การจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกแต่ละคนสามารถถามหัวใจของตนเองว่า จารึกของการจดจำระลึกถึงของนั้นดีไหม? มันกำลังทำให้ผู้อื่นเหมือนกับตัวฉันเองหรือไม่? ลูกคือโนติงเกลของความรู้ บ้างก็เป็นนกแก้วและบ้างก็เป็นสิ่งอื่นๆ ลูกต้องไม่กลายเป็นนกพิราบ ลูกต้องกลายเป็นนกแก้ว เป็นสิ่งที่จะง่ายมากที่จะถามตนเองอยู่ภายใน ฉันกำลังจดจำบาบาเพียงใด? ฉันอยู่ในความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสมากเพียงใด? ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ มนุษย์คือมนุษย์ ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นชายหรือหญิง, พวกเขาเป็นมนุษย์ เวลาลูกได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและกลายเป็นเทพ ไม่มีใครนอกจากลูกที่จะกลายเป็นเทพ ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นสมาชิกของสกุลเทพ ที่นั่นเช่นกันลูกคือสมาชิกของสกุลเทพ ที่นั่นจะไม่มีเสียงของความขัดแย้งหรือความอิจฉาริษยาใดๆ ในการที่จะเป็นของครอบครัวเทพ, ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างมีระเบียบวินัยด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่ขาดการศึกษาเล่าเรียน แม้ว่าลูกจะล้มป่วย, สถิติปัญญาของลูกควรมีการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ปากของลูกเพื่อสิ่งนั้น ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าเขาคือลูกของชีพบาบา บาบามาเพื่อพาพวกเรากลับบ้าน ต้องมีการการฝึกฝนที่ดีมากในสิ่งนี้ ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน, จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อมาเพื่อพาลูกไปยังดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข สิ่งนี้ง่ายดายมาก! มีผู้คนมากมายที่ไม่สามารถซึมซับได้มากนัก โอเคอย่างนั้นแล้วก็อยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกทั้งหมดที่นั่นที่นั่นคือลูกๆ เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปในเรื่องนั้นเช่นกัน ใช่ ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้นอย่างแน่นอน ลูกจดจำชีพบาบาอย่างแน่นอน ลูกตัดขาดจากคนอื่นทั้งหมดและเชื่อมโยงกับผู้เดียวเท่านั้น ลูกไม่ต้องจดจำระลึกถึงใครอื่น, แต่ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่นั่นถึงเวลาสุดท้าย ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ภายในให้มีการจดจำระลึกถึงชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้น เมื่อลูกออกไปท่องเที่ยวหรือออกไปเที่ยวชม ให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่ภายใน ไม่มีความจำเป็นที่จะใช้ปากของลูก การศึกษาเล่าเรียนเป็นเรื่องที่ง่ายดายมาก ท่านสอนลูกและทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับท่าน ลูกๆ ต้องไปถึงสภาพเช่นนั้น เช่นที่ลูกได้ลงมาในสภาพที่โคปรธาน, ดังนั้นลูกต้องกลับไปในสภาพนั้น สิ่งนี้ง่ายมากที่จะอธิบาย ในขณะที่กำลังทำงานบ้านของลูกและเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา, ลูกต้องทำให้ตนเองเป็นดอกไม้ ตรวจสอบดูว่าลูกไม่มีความสับสนใดๆ ในตัวลูก ตัวอย่างของเพชรนั้นดีมากสำหรับการตรวจสอบตนเอง ตัวลูกเองคือแว่นขยาย ดังนั้นจงตรวจสอบตนเอง ฉันมีสำนึกที่เป็นร่างแม่แต่เล็กน้อยในตัวฉันหรือไม่? ลูกทั้งหมดคือผู้ความเพียรพยายามในเวลานี้, แต่ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้า ลูกต้องให้สาสน์แก่ทุกคน บาบาพูดว่า ไม่เป็นไรหากจะมีค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ อย่างน้อยทุกคนควรจะได้รับสาสน์นี้ บอกพวกเขาว่า: จดจำพ่อผู้เดียวและบาปของคุณจะได้รับการ

ปลดปล่อยและคุณก็จะกลับมาบริสุทธิ์ ในเวลานี้ไม่มีใครที่บริสุทธิ์ พ่อได้อธิบายว่า ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์อยู่ในโลกใหม่ โลกเก่านี้ไม่บริสุทธิ์ ไม่สามารถจะมีผู้ที่บริสุทธิ์แม้แต่คนเดียวที่นี่ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ เขาก็จะร่างเก่าของเขา จะต้องร่างนั้น โดยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างต่อเนื่อง, ลูก ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ พวกเราแต่ละคนมาจากดินแดนแห่งความสงบอย่างเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และนั่งในประสาทร่างของกรรม แล้วเราก็ได้เล่นบทบาทที่ยาวนานเหล่านั้น เวลานี้วงจรได้จบสิ้นลงแล้ว และลูกดวงวิญญาณจะกลับไปยังบ้านของลูก จากที่นั่น, ลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสุข ที่นั่นกรรมคือประสาทร่าง ลูกยังคงต้องทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง นี่คือการศึกษาลำเรียน เวลานี้นรก, โรงค้าประเวณีจะถูกทำลาย และวัดของชีวกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา เวลานี้ทุกคนต้องกลับบ้าน ลูกเข้าใจว่าลูกจะร่างเหล่านั้น, และไปสู่โลกใหม่และกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงที่นั่น ลูกบางคนคิดว่าลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา เส้นของสติปัญญาของลูกควรจะชัดเจนมาก ให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นและไม่มีสิ่งใดอื่น สิ่งนี้เป็นที่รู้กันว่าการเป็นขอทานที่บริสุทธิ์ แม้แต่ร่างกายของลูกก็ไม่ควรที่จะจดจำ นั่นคือร่างเก่าที่สกปรก สิ่งนี้ต้องอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกต้องตายในขณะที่มีชีวิตที่นี่ เวลานี้เราต้องกลับบ้าน เราได้ลิ้มบ้านของเราไปแล้ว เวลานี้พ่อได้เตือนพวกเรา การละเล่นนี้เวลานี้กำลังจะจบสิ้นลง พ่ออธิบายว่า ลูกทั้งหมดอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ในเวลานี้มนุษย์ทั้งหมดในโลกอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ พ่อมาเพื่อพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปและอยู่เหนือเสียง พ่อพูดว่าเวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูกๆทั้งหมด, ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ลูกไม่รู้สภาพของการปลดเกษียณหมายความว่าอย่างไร ลูกเคยไปและรับครู ลูกเคยทำความเพียรพยายามเป็นเวลาครึ่งวงจรโดยครูทางโลกของลูก แต่พวกเขาไม่มีความรู้ ในเวลานี้พ่อเองพูดว่า เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูกทั้งหมด, ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ทุกคนจะได้รับการหลุดพ้น ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ทั้งหมดจะตาย พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน ลูกๆ ควรมีความสุขมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ ที่นี้ลูกรู้สึกมีความสุขและเหตุนี้เองลูกจึงจดจำบ้านที่แสนหวานของลูก ลูกต้องการที่จะกลับบ้านแต่ลูกไม่มีความรู้สึกนั้น ผู้คนพูดว่า เวลานี้พวกเราดวงวิญญาณต้องการความสงบ พ่อพูดว่า ลูกต้องการสิ่งนั้นเป็นเวลานานแค่ไหน? ลูกแต่ละคนต้องเล่นบทบาทของลูกที่นี้ ไม่มีใครสามารถคงอยู่อย่างมีความสุขที่นี่ได้ เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ครูเหล่านั้น ฯลฯ ได้ทำให้ลูกทำความเพียรพยายามอย่างมาก ด้วยการทำความเพียรพยายามและเร่ร่อนไปทั่ว, ลูกก็กลายเป็นผู้ที่ไม่มีความสุขมากขึ้น ผู้เดียวที่เป็นนายของดินแดนแห่งความสงบมาแล้วในเวลานี้และท่านจะพาทุกคนกลับบ้าน ท่านเฝ้าแต่สอนลูกด้วยเช่นกัน ผู้คนทำความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนนิพพานและเพื่อการหลุดพ้น สิ่งนี้จะไม่เข้าไปสู่หัวใจของใครที่ต้องการจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ทุกคนกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ, ในขณะที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกรู้ว่าก่อนอื่นต้องมีสภาพที่อยู่เหนือเสียงอย่างแน่นอน พระเจ้าแม้กระทั่งสัญญากับลูกๆว่าพ่อจะพาลูกทั้งหมดกลับบ้านอย่างแน่นอน สำหรับสิ่งนี้ที่ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาคึ่งหนึ่งของวงจร เวลานี้หากลูกทำตามศรัทธา, ลูกก็จะไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต อย่างไรก็ตามทุกคนต้องไปยังดินแดนแห่งความสงบ ไม่ว่าจะมีใครต้องการจะไปที่นั่นหรือไม่, ทุกคนต้องไปที่นั่นตามละครอย่างแน่นอน ไม่ว่าลูกจะชอบหรือไม่ก็ตาม, พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับไป แม้กระทั่งพ่อจะบังคับให้ลูกชำระสะสางบัญชีกรรมของลูกและพาลูกกลับไป ลูกจะไปสู่ยุคทองและที่เหลือทั้งหมดจะอยู่เหนือเสียง, ในดินแดนแห่งความสงบ บาบ่าจะไม่ทิ้งผู้ใดไว้ ถึงแม้ว่าลูกไม่ต้องการจะไป, จะมีการลงโทษและการทรมานและพ่อก็จะพาลูกไปกับพ่อ บทบาทในละครเป็นเช่นนั้น ดังนั้นหากลูกไปหลังจากที่ได้หารายได้แล้วลูกก็จะได้รับสถานภาพที่ดีด้วยเช่นกัน ผู้ที่มาในเวลาสุดท้ายจะได้รับความสุขอะไรบ้าง? พ่อบอกทุกคนว่า ลูกต้องกลับไปอย่างแน่นอน ร่างกายทั้งหมดจะถูกเผาและพ่อจะพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับบ้าน เป็นดวงวิญญาณที่ต้องกลับไปกับพ่อ หากลูกต้องกลับมาเติมไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด, 16 องค์, ตามคำแนะนำของพ่อ ลูกจะได้รับสถานภาพที่ดี ลูกได้เรียกหาพ่อให้มาและนำความตายมาให้ลูกๆ ทั้งหมด เวลานี้ความตายเกือบจะอยู่ตรงนั้นแล้ว ไม่มีใครที่จะถูกทิ้งไว้ ร่างเก่าที่สกปรกไม่สามารถที่จะหลงเหลืออยู่ได้ ลูกเรียกหาพ่อเพื่อพาลูกกลับไป ดังนั้นเวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆ พ่อจะพาลูกกลับไปจากโลกที่สกปรกนี้ อนุสรณ์ของลูกก็อยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน: มีวัดดิลาลา เป็นวัดของผู้เดียวที่เอาชนะหัวใจของลูก อติเทพกำลังนั่งอยู่ที่นั่นและชีพบาบาที่อยู่ที่นี่เช่นกัน ทั้งบัพและดาดาอยู่ที่นั่น บาบ่าอยู่ในร่างของผู้นี้ เมื่อลูกไปที่นั่นลูกก็ได้เห็นอติเทพ ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่านี่คือบัพดาตาที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ อนุสรณ์ของบทบาทที่ลูกเล่นในเวลานี้ก็อยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน มีคนที่ข้าง, คนที่ฆ่าและคนเดินเท้า(ทหารราบ) ด้วยเช่นกัน สิ่งนั้นไม่มีชีวิตในขณะที่สิ่งนี้มีชีวิต มีสวรรค์อยู่เหนือขึ้นไปด้วยเช่นกัน ลูกมาที่นี่เมื่อได้เห็นแบบจำลองเหล่านั้นแล้ว ลูกรู้ว่าวัดดิลาลานั้นเป็นเช่นไร ทุกวงจรวัดนั้นก็จะถูกสร้างขึ้นมามีทำนองเดียวกันเพื่อที่ลูกจะสามารถไปและดูได้ บางคนก็สับสนว่าภูเขาเหล่านั้นทั้งหมด ฯลฯ จะถูกทำลายอย่างไร และจะกลายเป็นเหมือนเดิมอีกครั้งได้อย่างไร อย่างไรก็ตาม? ลูกไม่ควรจะคิดถึงสิ่งเหล่านั้น แม้แต่สวรรค์ก็ไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ดังนั้นสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นอีกครั้งได้อย่างไร? ทุกสิ่งสามารถจะสร้างขึ้นได้ด้วยความสามารถและเวลาในลูกกำลังทำการเตรียมการเพื่อไปสวรรค์ บางคนสับสนและแม้กระทั่ง

หยุดศึกษาเล่าเรียน พ่อพูดว่า ไม่มีเรื่องของการกลับมาสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ เราจะทำทุกสิ่งของเราเองที่นั่น นั่นจะเป็นโลกที่สโตนีประธาน ลูกกลับมาหลังจากที่ได้เห็นผลไม้และดอกไม้ ฯลฯ ของโลกนั้นและลูกก็ได้ดื่มน้ำมะม่วงด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งใดเหล่านั้นที่จะคงอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือโลกที่ไม่มีตัวตน แต่ทั้งหมดนั้นมีอยู่ในสวรรค์ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกจะชั่วร้าย ควรจะมีศรัทธาที่มั่นคงนี้ อย่างไรก็ตามถ้าไม่อยู่ในโชคของใครบางคนเขาก็จะพูดว่า ทั้งหมดนี้จะเป็นไปได้ได้อย่างไร? จะสามารถมีเพชรพลอยที่เราแทบจะไม่ได้เห็นในทุกวันนี้ได้อย่างไร? เราจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาได้อย่างไร? พ่อพูดว่า การละเล่นของการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและการเป็นผู้กราบไหว้บูชานี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว พวกเราคือบราห์มินต่อมากลายเป็นเทพ นักรบ พ่อค้า ฯลฯ ด้วยการรู้ถึงวงจรโลกนี้, ลูกก็กลายเป็นราชาผู้ปกครองโลก ลูกเข้าใจสิ่งนี้และเหตุนี้เองลูกจึงพูดว่า บาบา เราได้พบท่านในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน วัดซึ่งเป็นอนุสรณ์ของพวกเราเพียงแค่อุบัติขึ้นเบื้องหน้าเรา หลังจากสิ่งนี้เท่านั้นที่จะมีการก่อตั้งสวรรค์ รูปภาพที่ลูกมีนั้นมหัศจรรย์ผู้คนมาและมองดูรูปภาพเหล่านั้นด้วยความสนใจอย่างมาก ไม่มีใครในโลกนี้ที่จะได้เห็นรูปภาพเช่นนั้น และไม่มีใครสามารถทำรูปภาพเช่นนั้นและให้ความรู้แก่ลูกได้ ไม่มีใครสามารถลอกเลียนแบบลูก รูปภาพเหล่านี้คือสมบัติที่มีค่าที่จะทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า ลูกเข้าใจว่าลูกมีหลายล้านเท่าในทุกย่างก้าวของลูก เป็นย่างก้าวของการศึกษาเล่าเรียนของลูก ยิ่งลูกมีโยคะและมีการศึกษาเล่าเรียนมากเท่าไร ลูกจะยิ่งได้รับหลายล้านเท่ามากขึ้น มายาจะมากหาลูกด้วยกำลังแรงด้วยเช่นกัน เพียงในเวลาสั้นๆเท่านั้นที่ลูกกลายเป็นชัมชุนดร้า (ผู้ที่นำเกลียดและสวยงาม) ในยุคทองลูกมีความสวยงามและมีความเป็นยุคทอง และในยุคเหล็กลูกนำเกลียดและมีความเป็นยุคเหล็ก นี่เป็นเช่นเดียวกันสำหรับทุกสิ่ง ที่นั่นแม้แต่แผ่นดินก็แห้งแล้ง ที่นั่นแผ่นดินชั้นหนึ่ง ทุกสิ่งสโตนีประธาน ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของอาณาจักรเช่นนั้น ลูกได้กลายเป็นเช่นนั้นมาแล้วหลายครั้ง อย่างไรก็ตาม ลูกควรทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อที่จะกลายเป็นนายของอาณาจักรเช่นนั้น ลูกจะได้รับรางวัลของลูกได้อย่างไรโดยที่ลูกไม่เพียรพยายาม? ไม่มีควมยากลำบากใดๆในสิ่งนี้เวลานี้ได้มีการพิมพ์มูรลีแล้ว แต่เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ก็จะมีการพิมพ์มูรลีในหลายภูมิภาคนับแสน ลูกๆ พูดว่า ไม่ว่าเงินอะไรก็ตามที่ลูกมี ลูกต้องการใช้เงินนั้นเพื่อยักษ์ ลูกจะทำอะไรกับเงินนั้นโดยการเก็บเงินทั้งหมดนั้นไว้? ดูซิว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป! ลูกจะได้เห็นการเตรียมการเพื่อการทำลายล้างด้วยเช่นกัน การชักซ้อมจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจากนั้นก็จะมีความสงบ ลูกๆ มีความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก ลูกเพียงแค่อ่านจดจำพอ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลืมแม้กระทั่งร่างกายและกลายเป็นขอมานที่บริสุทธิ์อย่างแท้จริง ทำให้เส้นของสติปัญญาของลูกให้ชัดเจน ให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้การเล่นกำลังจบสิ้นลงแล้วและพวกเราจะไปบ้านที่แสนหวาน
2. มีหลายล้านเท่าในทุกย่างก้าวของการศึกษาเล่าเรียน ดังนั้นศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมากทุกวัน ทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นสมาชิกของสกุลเทพ ถามตนเองว่าลูกสามารถสัมผัสประสบการณ์ของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสได้มากแค่ไหน ลูกมีความสุขนั้นไหม?

พร: พร: ขอให้ลูกมีความเคารพตนเองโดยการทำให้สภาพของลูกมีพลังด้วยการตระหนักรู้ถึงสมญาของลูก ในยุคบรรจบพบกัน พ่อเองได้ให้สมญาที่สูงส่งแก่ลูกๆของท่าน และดังนั้นลูกต้องรักษาความซื่อตรงทางจิตของสิ่งนี้ไว้ เมื่อลูกจดจำสมญาของลูกสภาพของลูกก็จะกลับมามีพลังตามนั้น ตัวอย่างเช่น สมญาของลูกคือผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง และดังนั้นทันทีที่ลูกมีสำนึกนี้ การมองดูผู้อื่นก็จะจบสิ้นลง เบื้องหน้าของการตระหนักรู้ในตนเอง คอของมายาจะถูกตัด เมื่อลูกจดจำว่าลูกคือมหาเวียร์ สภาพของลูกจะกลับมาไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน ดังนั้นพร้อมกับการตระหนักรู้ในสมญาของลูก จงทำให้สภาพของลูกมีพลัง และแล้วก็จะกล่าวได้ว่าลูกคือผู้ที่มีความเคารพตนเองที่สูงส่ง

คติพจน์: เพื่อที่จะเติมเต็มความปรารถนาของดวงวิญญาณที่เร่ร่อน จงเพิ่มพลังการแยกแยะของลูก